

**ROMÂNIA TRIBUNALUL CARAS ■ SEVERIN REȘIȚA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI
FISCAL**

DOSAR NR. Cod operator

SENTINȚA NR. Ședința publică din data de 15.10.2010

PREȘEDINTE:

GREFIER:

S-a luat în examinare acțiunea formulată de reclamanta S.C. „X” S.R.L. în contradictoriu cu pârâțul MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE CARAS - SEVERIN, având ca obiect anulare act administrativ.,

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă pentru reclamanta -adm. X, asistat de av. X, lipsă fiind reclamantul.

Procedura de citare este legal îndeplinită,

După deschiderea dezbaterilor» expunerea referatului cauzei de către grefierul de ședință, verificarea actelor și înelarilor de la dosar, se constată că, prin serviciul registratură, reclamanta a depus la dosar obiecțiuni la raportul de expertiză contabilă judiciară.

Apărătorul reclamantei, av. X, învederează instanței că obiecțiunile depuse la dosar de către reclamantă reprezintă, de fapt, aprecieri reiterate și în întâmpinare. Av. X depune la dosar concluzii scrise, precum și chitanța nr. X/01.10.2010 în valoare de X lei, cu care face dovada achitării de către reclamant a onorariului pe seama avocatului.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, instanța, în baza prevederilor art. 150 Cod' procedură civilă, declară închise dezbaterile asupra cauzei de față și acordă cuvântul părților, pe fondul cauzei.

Apărătorul reclamantei, av. X, solicită admiterea contestației, anularea parțială a deciziei de impunere și obligarea pârâțului la rambursarea T.V.A. și, de asemenea, la plata cheltuielilor de judecată.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra acțiunii de față, constată următoarele;

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 12.03.2010, sub nr. de dosar X/115/2010, reclamanta S.C. „X” S.R.L. a formulat contestație împotriva deciziei nr. '22.02.2010 emisă de Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice Caras - Severin, solicitând instanței următoarele: anularea deciziei nr. /22.02.2010 emisă de pârâțul Ministerul Finanțelor Publice - Direcția Generală a Finanțelor Publice Caras ■ Severin; admiterea contestației nr. X/30-12.2009' formulată de Teclamamă împotriva deciziei de modificare a bazei de impunere nr. X/09.12.2009 și a raportului de inspecție fiscală nr. X/,12.2009; anularea parțială a deciziei de modificare a bazei

de impunere nr. X/09.12.2009 și a raportului de inspecție fiscală nr. X/09.12.2009 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de organele de control fiscal din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Caras - Severin - Activitatea de Inspecție Fiscală, cu referire d>ar la rambursarea TVA - ului în sumă de X lei; obligarea pârâtului la rambursarea T.V.A.-ului în sumă de X lei aferent achiziționării imobilului pensiune turistică.

În motivare, reclamanta arată că prin raportul de inspecție fiscală nr. X/09.12.2009, ca urmare a verificărilor efectuate în perioada 23.11.2009 - 09.12.2009, în baza adresei nr. X/27.10.2009 emisă de Administrația Finanțelor Publice X și înregistrată la A.L.F. X sub nr. X/28.10.2009, prin care s-a solicitat soționarea decontului de T.V.A. cu opțiunea de „rambursare” a soldului cu sumă negativă a T.V.A. aferent lunii septembrie 2009, nu s-a acordat societății reclamante dreptul de deducere aferent facturii nr. X/27.04.2009, pentru suma de X lei, organele fiscale considerând că nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere, TVA - ui solicitat la rambursare fiind diminuat cu această sumă.

Reclamanta menționează că, în realitate suma de X lei este TVA - ui aferent achiziționării unui bun imobil - pensiune turistică din X, str. X. Achiziția s-a realizat ca urmare a unei vânzări silite publice și s-a finalizat prin actul de adjudecare încheiat în 12 mai 2009.

Prin contestația înregistrată la organele de control fiscal sub nr. X/30.12.2009, reclamanta a solicitat anulare a parțială a actelor administrative contestate, doar cu privire la rambursarea TVA - ului în sumă de X lei, iar pârâtul prin decizia nr. X/2Ș.02.2010 a respins contestația, motivând, în special, că reclamanta „nu dispune de imobilul în cauză ca și un proprietar” și că nu s-a făcut dovada că ar intenționa să folosească pensiunea turistică în vederea realizării de operațiuni taxabile.

Menționează că a dobândit și proprietatea terenului potrivit actului de adjudecare din 12.02.2010 din cadrul dosarului execuțional nr. X/2009 de pe rolul B.E.J. X.

Totodată, reclamanta menționează că, în timp ce prin răspunsul și motivarea dată în cadrul deciziei nr. X/12,10.,.009 se susține de către organele fiscale că transferul dreptului de proprietate a operat de la data emiterii și întocmirii actului de adjudecare, organele fiscale revin în cadrul Raportului nr. X, 12,2009 cât și a deciziei care face obiectul prezentei contestații și consideră că au s-a realizat transferul dreptului de proprietate asupra imobilului în discuție, din moment ce proprietarul construcției nu deține și proprietatea terenului de sub pensiune.

Mai mult decât atât, se pare că prin decizia ce face obiectul contestației de față, organele fiscale revin și nu mai consideră un motiv întemeiat înspingerea pe faptul că această clădire nu a fost înscrisă în cartea funciară,

În aceste condiții, reclamanta consideră că organele fiscale, în dorința aprigă de a nu acorda ce se cuvine acestuia, fe: o gravă confuzie între noțiuni juridice, mai mult, ajung chiar la interpretări de lege.

Reclamanta arată și faptul că se află în plină procedură de înscriere în cartea funciară a dreptului de proprietate asupra pensiunii turistice, dar legea fiscală nu imune ca și condiție pentru rambursarea TVA - ului o astfel de procedură,

O altă motivare a organelor de control, considerată nejustificată de către S C „X” S.RX., este aceea că „reclamanta nu face dovada ca această achiziție este destinată utilizării în folosul de operațiuni taxabile și ci este efectuată fa beneficiul său; nu există în perioada verificată, indicii privind intenția de a desrșura o activitate economia”. Această motivație este considerată total falsă de către reclamantă, din moment ce este fără echivoc că imobilul a fost preluat cu destinația pensiune turistică, această destinație nefiind schimbată.

În concluzie, reclamanta consideră că îndeplinește toate condițiile impuse de lege pentru a i sc rambursa TVA-ul în surei de X 'lei, aferent achiziționării pensiunii turistice, astfel: este pe deplin proprietară în baza actului de adjudecare încheiat în data de 12 mai 2009; s-a plătit în integralitate factura nr. X/27.04.2009; transferul dreptului de proprietate s-a realizat potrivit dispozițiilor art. 516-518 Cod procedură civilă raportate la art 166 Cod procedură fiscală în momentul încheierii actului de adjudecare, moment în care a avut loc faptul generator, potrivit art. 145 Cod fiscal și TVA - ul a devenit exigibil; achiziționarea imobilului a fost evidențiată în contabilitatea

face obiectul plății imp«a
înscrisere în cartea funciară; înscrierea în carte,, funciara ■

proprietate a imobilului nu face

în drept, invocă prevederile art, 218 a in. 2 Cod procedură fiscală raportat la art 8 și următoarele din Legea nr. 554/20(4.

Pârâtul Ministerul Finanțelor Publici* - Direcția Generală a Finanțelor Publice Caras - Severin a depus la dosarul cauzei întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii reclamantei, ca Neîntemeiată.

În motivare, pârâta arată că societatea contestatoare nu dispune de imobilul în cauză ca și un proprietar, deoarece nu deține sub nicio formă, respectiv proprietate, închiriere, servitute «te, terenul pe care este construită această pensiune, Mai mult decât atât, însăși contestate area motivează imposibilitatea de a intra în incinta pensiunii, prin faptul că nu deține încă\$ terenul de sub aceasta, demonstrând, astfel, că nici nu a desfășurat activitate economică, pentru perioada verificată.

Argumentul contestatoarei cu privire la faptul că „legea nu o|Șiga'ca în momentul achiziționării sau în timpul centroluhii să desfășoară 3stfel de operațiuni taxabilc, ci pentru viitor, este considerat de către pârâ^^eîntemeiat,

^
întrucât, atât pentru perioada verificate, cât și ulterior
acestci^Jontestatoarea nu

a prezentat dovezi care să susțină că a disfasurat, pr și intenția de a desfășura activitate economică, care să dea mistere la acIjltali taxabile.

Referitor la argumentul societății cu privirejil că organele fiscale se contrazic prin documentele emise și anume, dec nr. X/12.10.2009, respectiv decizia de modificare a bazei de impune /09.12.2009 și raportul de inspecție fiscală nr. X/09.12.2009 pâte fi reținut în susținerea cauzei întrucât la emiterea actelor menri^te' s-a.u avut în vedere acte și fapte

desfășurate în perioade diferite, și elemente diferite.

f Pârâta menționează că în mod corect și legal nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată, în sumă de X lei, aferentă facturii

fiscale de executare, silită nr. X/27.04.2009, întrucât până la data de 30.04.2009 transferul dreptului de proprietate asupra bunului imobil nu a fost realizat.

în apărare invocă prevederile art. 115 Cod procedură civilă. Din analiza materialului probator, administrat în prezenta cauză, instanța poate constata că acțiunea formulată reclamanta solicită anularea dispoziției nr. 02.2010 și anularea, parțială, a raportului de inspecție fiscală nr. X/09.12.2009 și a deciziei «de impunere nr. X/09.12.2009 și obligarea pârâtei la rambursarea TVA în sumă de X lei.

Raportul de inspecție fiscală a fost întocmit ca urmare a verificării solicitării de rambursare a T.V.A. soldului sumei negative înscrisă în decontul de T.V.A. aferent lunii septembrie 2009 (fila 25-37 dosar).

în baza acestui raport a fost emisă decizia de impunere nr. X/09.12.2009 privind obligațiile fiscale suplimentare de plata (fila 19-21 dosar).

Reclamanta a formulat contestație împotriva actelor administrativ-fiscale mai sus menționate, contestație pe care a rătată a respins-o în baza deciziei nr. X/22.02.2010 (fila 11-17 dosar), decizie contestată de reclamantă, care a solicitat și anularea acesteia (fila 11-17 dosar).

în motivarea soluției de respingere, pârâta a avut în vedere faptul că reclamanta nu dispune de imobilul achiziționat (pensiune turistică) ca și un bun proprietar deoarece nu deține sub nicio formă terenul pe care este construită pensiunea» precum și faptul că nu rezultă că bunul adjudecat a fost destinat utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

în cauză au fost administrate probe, constând în înscrisuri și expertiză contabilă judiciară, efectuată de expertul contabil X,

Tribunalul constată că soluționarea litigiului dedus judecării implică soluționarea problemei privind existența dreptului reclamantei de a deduce taxa pe valoarea adăugată evidențiată în factura fiscală de executare silită nr. X/27.04.2009 (fila 47 dosar).

în fapt, tribunalul reține că reclamanta a achiziționat un imobil - pensiune turistică, în urma unei licitații publice, prețul achitat fiind de X lei și TVA în sumă de X lei, mțocrnindu-se factura fiscală de executare silită nr. X/27.04.2009 (fila 47 dosar). Ulterior a fost întocmit actul de adjudecare din data de 12.05.2009 (fila 16 dosar).

Reclamanta a solicitat rambursarea soldului sumei negative de TVA înscrisă în decontul de TVA aferent lunii septembrie 2009, însă pârâta, în urma verificării solicitării de restituire, a constatat că aceasta nu îndeplinește condițiile de rambursare a T.V.A.

Potrivit art. 145 alin. 1 din Codul fiscal, dreptul de deducere a T.V.A. ia naștere în momentul în care taxa devine exigibilă.

Aliniatul 2 stipulează dreptul de deducere al T.V.A. pentru situația în care

bunurile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, iar alin. 1 al art. 155 prevede că pentru exercitarea dreptului de deducere al T.V.A. aferent bunurilor livrate, persoana interesată trebuie să justifice acest drept cu factura fiscală care trebuie să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. 5 Cod fiscal.

În speța de față, tribunalul apreciază că reclamanta îndeplinește condițiile stipulate în Codul fiscal cu privire la dreptul de a deduce T.V.A.

Astfel, factura fiscală de executare siliții (fila 47 dosar) este întocmită cu respectarea dispozițiilor art. 155 alin. 5 Cod fiscal.

Existența facturii fiscale, care conține informațiile prevăzute de art. 155 alin. 5, reprezintă condiția cerută de dispozițiile art. 146 alin. 1 Ut. a Cod fiscal pentru exercitarea dreptului de deducere a T.V.A.

Sușținerea/motivația părții referitoare la faptul că reclamanta nu a făcut dovada că imobilul adjudecat a fost destinat utilizării în folosul operațiunilor taxabile, întrucât aceasta nu dispune de imobilul în cauză ca un bun proprietar, nedeținând terenul pe care este situat imobilul, urmează a fi înlăturată, ca neîntemeiată, având în vedere următoarele:

admite în parte, cheltuielile de judecată, onorariu expertiză și taxe de timbru, obligând părțile, față de reclamantă la piața sumei de X lei, constând în X lei onorariu expert, X lei taxe judiciare și X lei onorariu avocat, pentru următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art. 274 Cod procedură civilă, tribunalul, reținând culpa părții față de reclamanta va acorda cheltuielile de judecată.

Enunțând dispozițiilor art. 274 alin. 3 Cod procedură civilă, instanța urmează să reducă onorariul de avocat de la suma de X lei la suma de X lei, în raport de valoare pricinii și munca îndeplinită de avocat.

Astfel, la diminuarea cuantumului onorariului de avocat, instanța a avut în vedere complexitatea cauzei, timpul și volumul activității prestate, natura și dificultatea cauzei.

Tribunalul reține că diminuarea onorariului, este în concordanță cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, aceasta considerând, cu privire la rambursarea cheltuielilor de judecată, în care sunt cuprinse și onorariile avocațiale, că „acestea urmează să fie recuperate de partea care a câștigat procesul, numai în măsura în care constă în cheltuieli necesare, care au fost în mod real făcute, în Urnita unui quantum K zonabil”, având în vedere rolul judecătorului în desfășurarea procesului, care îi conferă posibilitatea unei imagini de ansamblu asupra complexității cauzei și muncii depuse de avocat (cauza Nielsen și Johnsen împotriva Norvegiei, cauză Sabau și Pârcălab împotriva României, cauză Almeida, Garret și alții contra Portugaliei).

Față de considerentele de fapt temeiul art. 18 din Legea nr. 554/2004, tribunalul anulează dispoziția nr. X/22. în parte, raportul de inspecție fiscală nr. X, nr. X/09.12.2009 și va obliga părțile să plătească cuantum de X lei.

și de drept mai sus enunțate, instanța va admite în parte, acțiunea formulată de către reclamanta S.C. „X” S.R.L., în contradictoriu cu decizia Generală a Finanțelor Publice

**.02.2010, emisa de pârât; va anula,
/09.12.2009 și decizia de impunere
ramburseze reclamantei T.V.A. în**

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Prezenta hotărâre Jn copie conformă cu

**Admite, în parte, acțiunea formulată de către reclamanta S.C. „X”
S.RX., cu sediul în X, str. X, nr. X, județul Xn, în contradictoriu cu
pârâtul MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE - DIRECȚIA
GENERALA A FINANTELOR PUBLICE CARAS -SEVERIN, cu sediul
în X str. X, nr. X, județul X,**

Anulează dispoziția nr.X/22.02.2010, nmisă de pârât.

**Anulează, în parte, raportul de inspecție fiscală nr. X/09.12.2009 și
decizia de impunere nr. X/09.12.2009 și obligă pârâta să ramburseze
reclamantei suma de T.V.A.**

**Obligă pârâtul, fața de reclamantă, Ia f iuuTsumei de lei, cu titlu de
cheltuieli de judecată.**

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 15.1D.2010.